

חכמות מיכאל

לעילוי נשמת מיכאל בן איננה ז"ל

זמני השבת
19:15 חדלקת נרות
20:07 צאת השבת
21:00 רבינו תם

הידעת?

חאלקה היא מילה שמקורה בשפה הערבית, ופירושה הוא 'לספר', ובאידיש "אפשערן". אמנם על פי הרמז, יש שמסבירים את המלה על דרך לשון הכתוב ביעקב אבינו (בראשית כז יב) "ואנכי איש חלק", וכך גזיזת השערות מסמלת את כניסתו של הילד לעולם התורה, עולמו של יעקב אבינו שהיה יושב אהלים.

לצד המנהג להשהות את תגלחת הילד עד לגיל שלוש, היו בזה כמה מנהגים נוספים: במרוקו נהגו לספר כבר בגיל תשעה חדשים; בתימן נהגו בגיל שנתיים, וכן מנהג גור, סקווירא ועוד, וכן מובא על הסטייפלר שלא הקפיד על גיל שלוש אלא גילח את ילדיו כבר בגיל שנתיים. היו מעדות המזרח שנהגו לגלח את הילד כבן ארבע או חמש שנים, והיו בעבר שנהגו לגלח בן שש ושבע שנים.

המנהג לעשות את החלאקה במירון נזכר כבר בדברי רבי חיים ויטאל (שעה"כ דף פז) שכן עשה האר"י ז"ל. המנהג

התפשט בעיקר אצל הספרדים ולאחר מכן אצל החסידים. בירושלים נהגו לערוך את החלאקה גם בקבר שמואל הנביא, בקבר שמעון הצדיק, במערת כלבא שבוע או במערת הסנהדרין.

יש שנהגו לשקול את שערותיו של הילד לאחר הגילוח בזהב או בכסף, ונתנו כנגד המשקל מעות לצדקה. והעלו זאת כסגולה שהבן יהיה חכם בתורה וביראת שמים ויאריך ימים בטוב. וכך נהגו בחצר מונקאטש בהונגריה. (דרשו).

כמו כן, בשנותיו הראשונות מרוכז התינוק בצורכי גופו בלבד, ורק מגיל שלוש מתפתחת תודעתו הסביבתית. גידול השיער מסמל את הגנת האדם מפני השפעות חיצוניות, וגזיזת השיער מבטאת את היציאה מתוך האני האנוכי והתחברות עם העולם הסובב.

דבר הפרשה

"אם בחקתי תלכו ואת מצותי תשמרו ועשיתם אתם"

אומר הרב יצחק לסרי שליט"א לפעמים אדם בונה ועושה ומתכנן דברים, ואחרי שנים של עמל ויגיעה ומסירות נפש, הכל נופל. לא הולך כלום. הכל יורד לטמיון. אדם מתייאש עוזב הכל. ואז מה? מה יצא לך מזה. תנסה שוב. אולי עכשיו זה יצליח. תתפלל לבורא עולם שיפתח לך דלת אחרת. שיתן לך כוח להתמודד. שיתן לך סיעתא דשמיא להמשיך הלאה. ואז תראה שהישועה מגיעה. וההצלחה מאירה פנים. כי לפעמים בורא עולם סוגר לנו דלת, כדי לפתוח דלת אחרת יותר גדולה. לפעמים הוא מפיל את האדם למטה, כדי שיתכופף ויראה יהלום על הריצפה. לא יודעים חשבונות שמיים. אבל אסור להרים ידיים! אסור להתייאש!!! אדם קיבל על עצמו קבלה, ומנסה שוב ושוב, ולא הולך. אל תרים ידיים. תמשיך הלאה. תנסה שוב.

יצחק הוא סוכן של חברת תבלינים, נכנס ויוצא בשערי חנויות ומרכולים, כשתפקידו הוא לרשום איזה מוצר מתחיל להתרוקן מהמדף בחנות. עוד לפני שהתור בקופה המהירה מתקדם, הוא כבר בחוץ. העבודה רבה ב"ה, אך יצחק אינו מתלונן חלילה, הוא מודה להשם בכל יום ויום על כל הטוב שהוא מרעיף עליו, ועל הברכה השרויה במעשה ידיו, ולא פוסק להודות לה' על כל הטוב הגשמי והרוחני, אם כי הוא מוסיף שיש מקום לעוד רוחני. גם לגשמי אינו מתנגד, ובזמן שנותר לו, אינו יכול ללמוד הרבה, אבל ללכת לשיעור תורה קבוע שום דבר לא יעצור בעדו, ואת העונג שהוא שואב מן השיעור הוא מפזר בנדיבות בביתו ובכל מקום בו נמצא.

הדבר ארע לפני כשמונה חודשים, הוא פתח את יום עבודתו בנסיעה לכיוון מרכז הארץ, כשלפניו מספר חנויות לא מבוטל ובתכנונו לשוב מוקדם לביתו.

הוא מגיע לחנות הראשונה ברשימה, מחנה את רכבו במהירות, נכנס, רושם ויוצא. ממשיך לסופרמרקט הבא, שם הוא כבר לא מצליח לחנות במהירות, כיון שהחניה מלאה עד אפס מקום, עוד סיבוב ועוד סיבוב ושום מכונית לא מראה סימנים שהיא בדרך לצאת מהחניון. "אין ברירה", אומר יצחק לעצמו, "אשאיר את הרכב בחניה המסומנת ב"אדום לבן" ואזדרז לפני שפקח החניה יגיע", אמר ועשה.

כששב אל רכבו, עוד הספיק לראות את זנב האופנוע המתרחק ממכוניתו כשעל שמשת הרכב מתנוסס לתפארה דו"ח חניה. "הפסדתי את כל ההכנסה היומית", חשב לעצמו בעוגמה, תוך שהוא מנסה בקושי רב לקבל את הדין באהבה. בחנות הבאה כבר היה שקול יותר, והעבודה התנהלה בעצלתיים. לקראת השעה אחת עשרה בצהריים הוא הגיע לחנות נוספת, ורגע לפני שחנה מעבר לכביש, בחניון סמוך בו היה רגיל להחנות את מכוניתו, חשב לעצמו: "הלא הדו"ח עדיין מפאיר את השמשה הקדמית, נו, זה הקמע שלי מדו"ח נוסף, הפקח יחשוב שקיבלתי דו"ח על חניה זו, ואני יכול לחנות שוב ב"אדום לבן" צמוד לחנות ללא חשש".

אמר ועשה. את ספירת התבלינים שעל המדף הוא ספר כמונה מעות, התעניין בשלום העובדים, קנה לעצמו דבר מה והכל בנחת. כשיצא לרכבו, הוא שומע רעש נוראי, הוא מפנה את מבטו אל מעבר לכביש, למקום הרעש, ואינו מאמין למראה עיניו, החניון, בו היה אמור לחנות קרס למולו כמגדל קלפים, ואבניו התגלגלו סביב משל היו אבני לגו.

האנשים שהיו בסביבה החלו לברוח מחשש לפיגוע, האויר נעשה דחוס מאבק ומחול, אבל יצחק עומד כנטוש במקומו, "הדו"ח הציל אותי!!" הוא צועק ללא קול, "גם זו לטובה", הוא קורא לעבר הדו"ח שהפך בין רגע לרידו הטוב ביותר.

"יצחק", שאלתי אותו לאחר שסיים לגולל את סיפורו, "איזה מעשה טוב עשית באותו יום שבזכותו ניצלת?"

"השם שמר עלי, התורה שמרה עלי" ענה יצחק. (באדיבות דרשו).

שו"ת עם הרב מוצפי שליט"א

1. בקידוש ליל שבת, האם נוהגים לומר פסוק "ומצא חן ושכל טוב בעיני אלקים ואדם" בסיום "אשת חיל" לא נהגו בזה.
2. האם זה נכון שכשאדם נופל מבחינה רוחנית זה על מנת לעלות מישהו אחר מבחינה רוחנית? קישקשו לך קישקושים קשקשנים. זה בא להם מביטול תורה.
3. קניתי חצאית ארוכה ולא צמודה אבל יש בה פרחים אדומים לא כל כך בולט האם אפשר ללכת עם זה ברחוב? זה הכל תלוי אם מושך את העין או לא.
4. האם מותר לילדים בגילאי 11-3 לנסוע במימבה וקורקינט בשבת? (הם נוסעים בתוך הבית) מה הם חשבים???
5. האם מותר ביום שבת בבוקר להכניס לחמין חתיכת בשר מבושלת לגמרי שנשארה מתבשיל אחר שנאכל בליל שבת? דיעות חלוקות וויכוח הלכתי בעניין, והמיקל יש לו על מה שיסמוך. א, משום ביטול אין כאן כי המזון כבר התבשל כל צרכו. ב, משום מיחזי כמבשל, לדעת האגרות משה, היביע אומר ועוד אין איסור, מכיוון שדרך להחזיר תבשיל יבש על הפלטה בשבת, ג, משום הטמנה אין כאן, כי החתיכה אינה עטופה או מכוסה אלא מוכנסת לסיר כמו שהיא. ד, דעת חלק מחכמי אשכנז להחמיר.
6. האם בשבת מותר להחזיר לקרמיקה מתלה בגדים בודד הנצמד לקיר על ידי וואקום? איסורו מדרבנן.

תקציר: זלמן לייב נעלב מחבריו שחשדו בו שגנב את הפרסים מחדר המנהל למבצע חזרה, מנדי ובנצי ניגשים לתלמוד תורה כדי לראות מה יש שם שעזבו..

שוטר שאל אשה שהתלוננה שבעלה נעלם אם היו לו סימני היכר כלשהם? ענתה האשה: לא, אבל יהיו לו אחרי שישוב!

איזה זמן יותר ארוך??
ה"עוד חמש דקות אני מוכנה", של האשה.
או ה"עוד חמש דקות אני בבית", של הבעל?

בעל לאשתו: אמא שלך תבוא מבית החולים לגור אתנו!
מי אמר לך?
הרופא, כשביקרתי אותה בבית החולים, הוא לקח אותי לצד, הביט לי ישר בעיניים ואמר: "צפו לגרוע מכל!"!!!

90 אחוז מהאנשים שקוראים את את הבדיחה הזו לא שמים לב שכתוב פעמיים את.

חידודון

על איזה בנין מפורסם בעולם כתוב הפסוק מפרשתנו: "וקראתם דרור בארץ לכל יושביה"?

פתרון מעלון קודם - מי הם ששת האנשים שיש לכוון את שמותם בקריאת שמע ע"פ הגר"א ז"ל ומסרו עצמם על קידוש השם? הגאון ז"ל אמר, שיש לכוון בתיבות "שמע" - "אחד" של קריאת שמע, לששה אנשים שקדשו את השם [בראשי תיבות], והם: שמריה, מישאל, עזריה, אברהם, חנניה, דניאל ושמריה הוא בדורו של שמד שמסרו נפשם על קדושת השם". (קב ונקי הובא בקובץ "תבונה" מובא רשימות והנהגות מרבי חיים מוולוז'ין זצ"ל באדיבות דרשו).

סיפור לשבת

מספר הרב עמרמי שליט"א לאחרונה הגיע אלי יהודי מעל גיל 60, שלפני כארבעים שנה חזר בתשובה, ארבעים שנה לומד תורה, לא עוזב את הספר, ואומר לי 'הרב, יש לי בן שהיה עילוי בישיבה פה בירושלים, יום אחד עזב את הישיבה, הוריד את כל השחור לבן, אפילו לא הולך לבית כנסת, עוד אומר לי אותו יהודי, 'הרב, שלוש שנים אני לא מדבר איתו, הוא נכנס למטבח אני יוצא, שלוש שנים, שאל אותי מה לעשות? אמרתי לו: מה אתה לומד ארבעים שנה? אני לא מלגלג עליו ח"ו, אבל לימוד התורה צריך להביא אותנו לידיעה שזה ניסיון, כך השם רוצה, שלא יהיה לו בן ת"ח, ואדם צריך להשלים עם רצון השם. אומר הרב יצחק לסרי שליט"א "הוכח לחכם" - תגיד לו -אתה חכם, אתה מלומד, אתה אדם רציני, לא מתאים לך לעשות כך וכך. ואז תראה שלא רק שהוא יקשיב לך אלא גם יאהב אותך. וזה מסר מאוד חשוב במיוחד בחינוך ילדים -כשבאים להעיר לילד על מעשה לא טוב שהוא עשה.אם נבא ונצחק עליו -מה זה צריך להיות? איך אתה מתנהג ככה? למה הרבצת או התחצפת? -הוא לא ישמע לנו. וימשיך להתנהג כך. אבל אם נבא אליו- ונגיד לו -איזה ילד טוב אתה, אני מאוד מעריך אותך, לא מתאים לך להתנהג כך , לא יפה שהחדר שלך לא מסודר. " אז הוא ישמע לנו וישנה את מעשיו. כל אדם צריך שיעריכו אותו, ויכבדו אותו, לא משנה מה הוא עשה. כשאדם מאבד את ה"כבוד" בעיני הבריות -הוא יכול להתדרדר למצב יותר גרוע "כי גם ככה לא מעריכים אותו".וכן במצבים של בעיות ב"שלום בית" -כשיש מריבה בבית. ובאים להעיר לאישה -אם נבוא בהתקפה -למה הבית לא מסודר, למה לא הכנת אוכל? וכו' -היא רק תיפגע ותרגיש שלא מעריכים אותה, ותיכנס לעצבות וייאוש , ולא תעשה כלום. אבל אם נגיד לה: איזה אישה מדהימה את, את כל כך מסודרת בדרך כלל, איכפת לך שנמצא זמן לסדר את הבית. אולי את צריכה עזרה. ואז תראה איך היא שומעת ומקשיבה , והיא מתנצלת שלא הצליחה לסדר את הבית או להכין אוכל. באת לא נבא לפועל שלך, לבוס, לחבר כדאי שתמצא את הדרך איך להעיר בצורה מכובדת שירגיש שאיכפת לך ממנו, ואתה אוהב ומעריך אותו. ולא ממקום של זילזול או אי הערכה. ורק ככה הוא ישמע לך ואפילו ישמח שעוררת את תשומת ליבו.